

ΣΥΝΤΡΟΦΙΚΟΤΗΤΑ-ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΣ

Τρύφων Ζαχαριάδης: Απόφοιτος Νομικής Σχολής Τμήματος Δημοσίου Δικαίου και Πολιτικών Επιστημών. Ψυχοθεραπευτής, Ομαδικός Αναλυτής και Θεραπευτής Οικογένειας. Συγγραφέας βιβλίων πεζογραφίας, ποίησης και δοκιμίων. Διδάσκων-επόπτης στην Ελληνική Εταιρεία Αναλυτικής Ομαδικής και Οικογενειακής ψυχοθεραπείας. Τακτικό μέλος της *International Association for Group Psychotherapy and Group Processes*, της *International Family Therapy Association* καθώς και του Ερευνητικού και Ακαδημαϊκού Ινστιτούτου Αθηνών.

Περίληψη

Τα άτομα που δημιουργούν δεσμούς έρχονται σε επαφή με τη συναισθηματική έννοια της συντροφικότητας, με το άγχος του αποχωρισμού και με το φόβο της εγγύτητας.

Οι μορφές επικοινωνίας που αναπτύσσονται, συντηρούν μαζί με την ελπίδα μιας πιθανής σύνδεσης, την απελπισία ενός ενδεχόμενου αποχωρισμού.

Ο ανθρώπινος ψυχισμός «δοκιμάζοντας» να ικανοποιήσει τη φαντασίωση κατασκευάζει λατρευτικά είδωλα στο πρόσωπο των γονιών, των φίλων, των εραστών και όλων εκείνων που άσκησαν και ασκούν σαγήνη, και μέσα από αυτήν, «εξουσία» στη ζωή μας.

Όμως, κάθε ανώριμη συντροφική σχέση εγκυμονεί ένα τραύμα. Κάθε ανέτοιμος αποχωρισμός είναι ένα τραύμα!

Ενδεικτική βιβλιογραφία

Ζαχαριάδης, Τ. (2009) Ποιος εκπαιδεύει συναισθηματικά ποιόν. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα. Τόπος (2011). Αρμός (2018).

Ζαχαριάδης, Τ. (2015) Συντροφικότητα Αποχωρισμός. Στο ρόλο παιδιού, εραστή, γονιού. Αθήνα: Αρμός.

Bowlby, J. (1989) *The Making of Breaking of Affectional Bonds*, London: Tavistock. Ελλην. μτφρ. (2008). Δημιουργία και διακοπή των συναισθηματικών δεσμών. Αθήνα: Καστανιώτης.

Igra, L. (1983) *Objektrelationer och psykoterapi*. Stocholm. Ελλην. μτφρ. (1998). Αντικειμενότροπες σχέσεις και ψυχοθεραπεία. Αθήνα: Δαίδαλος.